

# FƏRƏLAD AĞAZADO

## ÜMUMİTTİFAQ MƏRKƏZİ YENİ TÜRK ƏLİFBA KOMİTƏSİNDE

**TƏDQİQAT**

**Isaxan İSAXANLI**

(Əvvəli 205-ci və 206-ci sayalarımızda)

### ÜMYTƏK-in ÜÇÜNCÜ PLENUMU

1928-ci il dekabr ayının 18-də Kazan şəhərində ÜMYTƏK-nin 3-cü plenumu çəqirildi. Bu illərdə yeni əlifbanın və onun tətbiqi ilə uğurla məşğul olan ÜMYTƏK-in nüfuzu o qədər yüksək idi ki, türk olmayan bir sıra xalqlar da bu komitəyə müraciət edərək özləri üçün latin əlifbası əsasında yeni əlifba-ar tərtib olunması məsələsində kömək istəyirdilər. 3-cü plenumda bu xalqlar üçün (abxaz, talış, tacik, çeçen, inquş, osetin, ləzgi və s.) 15 əlifba layihəsi təsdiq edilmişdi. **“Bu dövrdə Şuralar İttifaqında artıq ruslar, ukraynalılar, ermənilər, gürcülər, yəhudilər, mögullar və çuvaşlardan başqa yeni əlifba cərəyanında iştirak etməyən xalq qalmadı”** (7, səh. 67).

Dekabrin 23-nə qədər davam edən plenumda müzakirə olunan əsas məsələlərdən biri ayrı-ayrı respublikalarda yeni əlifbaya keçid vaxtının müəyyənləşdirilməsi idi. Çox ciddi müzakirələrdən sonra, ayrı-ayrı yerlərdə maddi-texniki şəraitin və əhalinin mədəni səviyyəsinin müxtəlifliyini nəzərə alaraq, bütün respublikalarda, ən uzağı 2 ilə qədər yeni əlifbaya kesid prosesinin tamamilə başa çatdırılması qərara alındı. Yuxarıdakı şərtləri nəzərə alaraq, göstərilən müddət çərçivəsində yeni əlifbaya kesid vaxtının tam konkretləşməsi isə respublikaların özlərinə həvalə edildi.

Azərbaycanda bu proses artıq 5 ay əvvəl, Azərbaycan Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin 21 iyul 1928-ci il tarixli qərarı ilə başa çatdırılmışdı və bu münasibətlə plenum adından, Azərbaycan Yeni Türk Əlifba Komitəsinə, Azərbaycan Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinə və Azərbaycan Xalq Komissarları Sovetinə təbrik göndərildi.

Bu plenumun bir vacib əhəmiyyətini də qeyd etmək lazımdır. Belə ki, Bakıda keçirilən Türkoloji Qurultaydan sonra türk-tatar xalqlarının yaşadıqları bütün yerlərdə yeni əlifba hərəkatı daha geniş vüsət alsa da, bəzi yerlərdə ərəb əlifbası tərəfdarları bu əlifbanı əldən buraxmamaq üçün yeni həmlələr edirdilər. Bu həmlələr xüsusən Kazanda vüsət almışdı. O vaxt Kazan, yeni əlifba hərəkatının həyata keçirilməsinə ən çox müqavimət göstərilən mərkəz idi. Bunun nəticəsi olaraq, Tataristan nümayəndə heyəti Birinci Beynəlxalq Türkoloji Qurultayda qərarın əleyhinə olmuşdu (bundan əlavə Qazaxıstan əleyhinə, Türkiyə isə bitərəf qalmışdı!). Tezliklə, qurultaydan sonra, Tataristanın rəsmi dairələrində ciddi yumşalma hiss olundu. Lakin buna baxmayaraq heç cür fikirlərindən dönmək istəməyən 82 nəfər köhnə əlifba tərəfdarlarından ibarət böyük bir qrup 1927-ci ilin mayında bir müraciət hazırladı. Müraciətin bir nüsxəsi Tataristan hökumətinə, bir nüsxəsi də Moskvaya - İosif Stalinə göndərildi. (Bu müraciət yeni əlifba



Zaqafqaziya Müəllimlər Seminariyasının  
məzunu Fərhad Ağayev.  
1900-cü il.

tarixində “82-lər” adını aldı). Bu addım o vaxt yeni əlifba hərəkatına ciddi mane olmaq istəyənlərin son təzyiqi idi. “Ərəb əlifbasının tərəfdarları Tataristanda mühüm bir yekun təzyiq edir və gözəçarpacaq qədər yeni əlifba cərəyanuna mane ola biləcək bir tərzdə fəaliyyət göstərirlərdi. “82-lər” ərizəsi bu fəaliyyətin nəticələrindən birisi idi” (7, səh. 66).

Lakin bütün bu cəhdlərə baxmayaraq ÜMYTƏK-in və Kazanda 1926-cı ilin aprel ayının 8-də Seyfi Kazanlının başçılığı altında yaranmış “Yanalif” cəmiyyətinin fəal işi nəticəsində tezliklə bu dəstənin təsiri zəiflədi və onların böyük bir hissəsi plenumda və mətbuatda çıxış edərək öz fikirlərindən döndüklərini elan etdilər və beləliklə Tataristanda da yeni əlifba yolunda heç bir ciddi mane qalmadı.

Bu plenumda, eləcə də, SSRİ-nin bütün respublika və vilayətlərində yeni əlifbanın

tərəfdarları üçün vahid “Yanalif” marşı qəbul edildi (marşın müəllifləri Qabaşa və Almuxamedov id) və bütün respublikaların əlifba komitələrinin bu marşın notu ilə təmin edilməsi qərara alındı.

Fərhad Ağazadə bu plenumun işində də çox fəal iştirak etmişdir.

Plenumun başlanğıcında Fərhad Ağazadənin Qəhrəman Qaraqaslı ilə birlikdə yeni əlifbanın həyata keçirilməsi tarixi ilə bağlı əsəri (I) plenum iştirakçılara paylanmış və ÜMYTƏK elmi şurasına bu istiqamətdə işləri davam etdirmək tövsiyə edilmişdi.

Plenumun 21 dekabrda keçirilən sayca 6-cı iclasında ÜMYTƏK-in üzvü, Türkmenistan YƏK-in sədri Aytakov dekabrin 23-nə qədər plenumu başa çatdırmaq məqsədilə bəzi məsələləri, o cümlədən, AYTƏK-in fəaliyyəti haqqında məruzəni gələn plenuma qədər təxirə salmağı təklif edir. Buna Fərhad Ağazadə ciddi etiraz edərək bildirir ki, AYTƏK öz işini başa çatdırmışdır və bu onun, demək olar ki, son hesabatıdır. Odur ki, AYTƏK-in məruzəsi məhz bu plenumda dinlənilməlidir ki, onun fəaliyyəti zamanı buraxılan səhvlər indi başqa respublikalarda təkrar olunmasın. Səməd Ağamaloğlu da Fərhad Ağazadənin fikrini təsdiqləyir və AYTƏK-in məruzəsinin qısa şəkildə də olsa, bu plenumda dinlənilməsi qərara alınır. Plenumun 23 dekabr tarixində keçirilən sayca 10-cu iclasında Fərhad Ağazadə AYTƏK-in fəaliyyəti haqqında məruzə edir.

Elə həmin iclasda Fərhad Ağazadə yeni əlifbanın həyata keçirilməsi yolunda fəaliyyət göstərən müxtəlif cəmiyyətlərin birləşdirilməsi ideyasını irəli sürür və bu fikir plenumun qəbul etdiyi son ümumi qərarın 9-cu bəndində öz əksini tapır. Bu iclasda, Fərhad Ağazadə həm də Tataristandır və Qazaxistan YƏK-in məruzələri üzrə nəticə

qərarın hazırlanması üçün yaradılan komisiyanın 7 üzvündən biri seçilir.

Plenumun 23 dekabr tarixli son iclasında ÜMYTƏK Elmi Şurasının 28 nəfərlik heyəti müəyyənləşdirilir və Fərhad Ağazadə də elmi şuranın üzvü kimi təsdiq edilir.

Bu dövrə yeni əlifba elə nüfuz qazanmışdı ki, yalnız SSRİ-də yaşayan türk və bir sıra türk olmayan xalqlar deyil, xaricdə yaşayan bəzi xalqlar da bu əlifbanı qəbul etmək üçün maraq göstərirdilər. Bu məsələdə də yenə əsas kömək yeri ÜMYTƏK idi. Belə layihələrin hazırlanmasında ÜMYTƏK-in elmi şurasının üzvü olan Fərhad Ağazadə də fəal iştirak etmişdir. Yeni Türk Əlifbasının belə sürətlə yayılması və populyarlaşması, artıq bu əlifbanı “yeni türk əlifbasi” yox, “yeni şərq əlifbasi”, “yeni latin əlifbasi” və ya “yeni əlifba”, komi-tənin özünü isə “beynəlxalq əlifba komitəsi” adlandırmak kimi fikirlərin meydana gəlməsinə səbəb olurdu. Bu məsələ ÜMYTƏK-in 6-13 may 1930-cu ildə Alma-Atada keçirilən 4-cü plenumunda (Fərhad Ağazadə xəstəliyi ilə əlaqədar bu plenumda iştirak edə bilməmişdi) reallaşdı və plenumda qəbul edilən qərara görə “yeni türk əlifbasi” “yeni latin əlifbasi” adlandırıldı (16, səh. 251).

### FƏRHAD AĞAZADƏNİN ÜMYTƏK-də FƏALİYYƏTİ HAQQINDA RƏYLƏR VƏ ONA ŞƏXSİ TƏQAÜD VERİLMƏSİ

Fərhad Ağazadənin Ümumittifaq Mərkəzi Yeni Türk Əlifba Komitəsində fəaliyyəti komitə tərəfindən yüksək qiymətləndirilmişdir. Bu haqda təşkilatın sədri Səməd Ağamalioğlu tərəfindən verilən 7 fevral 1929-cu il tarixli, 203 sayılı (4, iş-68) və təşkilatın elmi şurası tərəfindən verilən 11

mart 1929-cu il tarixli, 369 sayılı (4, iş-69) iki yüksək rəy onun şəxsi fondunda saxlanılır.

1929-cu ilin fevralında Fərhad Ağazadə ÜMYTƏK-nin sədri Səməd Ağamalioğluna yazılı müraciət edərək, ona şəxsi təqaüd təyin edilməsi barəsində Azərbaycan Xalq Komissarları Soveti qarşısında məsələ qaldırmağı xahiş edir. *“İndiki halda ayaq və mədə naxoşluğumun davamedici haləti mənim dəftərxana qaydasıyla müntəzəm və uzun müddətlərlə çalışmağımı artıq imkan vermir; hətta səhhətimi daha da artıq pozur və məcbur edir ki, mən bundan sonra ağır işlərdən çəkinib, yüngül işlərlə məşğul olam. Böylə olursa, mənim və külfətimin maddi cəhəti lazıminca ödənilməmiş qalar. Sizdən rica edirəm, səhhətimin bu cəhətini və keçmişdəki həm pedaqoji, həm də yeni əlifba yolundaki çalışqanlığını nəzərdə tutub, mənə şəxsi təqaüd verilməsi məsələsini Xalq Komissarları Şurasında qaldırırasınız. Bunu da əlavə edirəm ki, yeni əlifba işləri bütün türk-tatar aləmində qurtarmayınca, çalışmaqdan çəkinməyib, ancaq vəzifəmi bir az yüngülləşdirəcəyəm”* (4, iş-49). Bu məsələ ilə bağlı ÜMYTƏK-in sədri Səməd Ağamalioğlunun 1929-cu il fevral ayının 7-də verdiyi rəydə deyilir: *“ÜMYTƏK, Yeni Əlifba hərəkatının həyata keçirilməsində böyük xidmətləri olan, müəllimlik sahəsində 30 illik təcrübəyə malik Fərhad Ağazadənin dövlət təqaüdü ilə təmin edilməsini zəruri hesab edir”* (4, iş-68). Fərhad Ağazadəyə şəxsi təqaüd verilməsi ilə bağlı Müttefiq Şura Cumhuriyyətləri Maarif İşçiləri İttifaqının Azərbaycan Şöbəsinin Mərkəzi İdarəsi tərəfindən 17 yanvar 1929-cu il tarixdə verilən müsbət rəy də onun fondunda saxlanılır (4, iş-44).

Bütün bunların nəticəsi olaraq Azərbaycan Xalq Komissarları Sovetinin 3 mart tarixli, 8/682 sayılı müraciəti əsasında 1929-cu il martın 18-də şəxsi təqaüd maaşı təyin edən komissiyanın qərarı ilə, Fərhad Ağazadəyə “xüsusi mühüm xidmətini nəzərə alaraq 29/30-cu büdcə ilinin 1 oktyabrından etibarən ayda 120 manat şəxsi təqaüd təyin edilir” (4, iş-46, v-34). Maraq üçün qeyd edək ki, həmin iclasda 9 nəfərə şəxsi təqaüd verilməsi məsələsinə baxılmış və Fərhad Ağazadə də daxil olmaqla, yalnız 3 nəfərə şəxsi təqaüd verilməsi qərara alınmışdır.

### FƏRHAD AĞAZADƏNİN XƏSTƏLİYİ HAQQINDA

1929-cu ilin iyun ayının 26-da Fərhad Ağazadə ÜMYTƏK-in genişləndirilmiş rəyasət heyətinin iclaslarında (1-5 iyul 1929) iştirak etmək üçün Maxaçqalaya ezam olunur və geri qayıdarkən yolda onun səhhəti pisləşir. Bundan sonra o, “qida borusunun daralması”ndan əziyyət çəkməyə başlayır. Bir müddət Bakıda müalicə olunsa da, səhhətində irəliləyiş hiss olunmur. Onu müalicə edən həkimin 19 dekabr 1929-cu il tarixdə verdiyi arayışda onun təkrar ciddi müalicə olunması vacibliyi göstərilir. O dövrdə belə xəstəliklərin ən yaxşı müalicəsi Leninqrad Rentgen-Radioloji İnstytutunda aparılırdı. Bu məqsədlə, müalicəsinə təşkilati və maddi yardım göstərilməsi xahişi ilə Fərhad Ağazadə, 2 fevral və 9 mart 1930-cu il tarixli məktublarla ÜMYTƏK-ə müraciət edir (4, iş-49). 1930-cu il martın 3-də Xalq Səhiyyə Komissarlığı Fərhad Ağazadənin Leninqrad Rentgen-Radioloji İnstytutunda müalicəsinə kömək olunması xahişi ilə Leninqrad Vilayət Səhiyyə Şöbəsinə telegram vurur və beləliklə də, maddi və

təşkilati köməklik alan Fərhad Ağazadə Leninqrada müalicəyə gedir (4, iş-45). O, martın 21-dən etibarən Leninqradda Rentgen küçəsi 6 ünvanda yerləşən Rentgen-Radioloji İnstytutunun cərrahiyə şöbəsində müalicəyə başlayır. Ona əməliyyat edilməsi təklifinə razılıq vermir. O, həyat yoldaşına 2 aprel tarixli məktubunda yazırıdı: “Mən əməliyyata razılıq vermədim. Rentgen şüası ilə müalicə edəcəklər. Əgər vəziyyətim pisləşsə, çıxıb evə qayıdacam”. Gövhər Xanıma 6 aprel tarixli məktubunda yazırıdı: “Biləsən ki, bütün doktorlar trubkanı məsləhət gördülər, amma mən razı olmadım, mənim bədənim operasyaya artıq davam gətirməz. Mən özüm öz işimi çox yaxşı bilirəm. İndi rentgen ilə müalicə edirlər, 4 seansım qaldı, qutaran kimi evə gələcəyəm, arxayın ol” (4, iş-29).

Fərhad Ağazadə aprel ayının 17-də Bakıya qayıdır. Həmin dövrdə, Fərhad Ağazadənin “həyatının ən nəcib dostu” adlandırdığı (ifadə onun 22 mart tarixli məktubundan götürülmüşdür) həyat yoldaşı Gövhər Xanıma martın 19, 20, 22-də yazdığı, həmçinin məhəbbət dolu digər çoxsaylı məktubları, açıqca və telegramları onun fondunda saxlanılır (4, iş-29).

Müalicə götürməsinə baxmayaraq, onun səhhətində yaxşılığa doğru heç bir irəliləyiş olmur, Həyatının son aylarını xəstəliklə mübarizədə keçirən tanınmış pedaqqoq, dilçi, jurnalist, yazıçı-publisist, nüfuzlu ictimai xadim, “latin əlifbasının düşmənləri arasında belə bu əlifbanın ən nəhəng nəzəriyyəçilərindən biri kimi qiymətləndirilən” (4, iş-68) Fərhad Ağazadə 1931-ci il yanvar ayının 4-də gözlərini əbədilik yumdu. Fərhad Ağazadənin ölümü ilə əlaqədar “Kommunist” qəzetində verilən nekroloqda deyilirdi: “Ağazadə yoldaşın ən böyük xidmətlərindən birisi də onun yeni

türk əlifbasının yayılması yolundaki mübarizəsidir. Türk əlifbasının yeni latin sistemində keçirilmə məsələsi irəli atılan gündən Ağazadə yoldaş bunun böyük mədəni nəticələr verəcəyini nəzərə alaraq yeni əlifbanın qəbul edilməsi və yayılmasına çalışmışdır" (17).

### Ədəbiyyat

1. Ф.Агазаде, К.Каракашлы. "Очерк по истории развития движения нового алфавита и его достижения". Издание ВЦК НТА, Казань-1928.

2. 2AMİK nəzində AYTƏK-in fəaliyyəti haqqında". Azərbaycan Respublikası Milli Arxiv İdarəesi. Azərbaycan Dövlət Arxiv, Fond-103, Təsvir-1.

3. Xalid Səid. "Yeni əlifba yollarında əski xatırə və duygularım". -Bakı, 1929

4. "Fərhad Ağazadənin fondu". Azərbaycan Respublikası Milli Arxiv İdarəesi. Azərbaycan Dövlət Ədəbiyyat və İncəsənət Arxiv, Fond-515, Təsvir-1.

5. Первый Всесоюзный Тюркологический с'езд. 26 февраля-5 марта 1926 (стенографический отчет). - Баку-АССР, 1926 г.

6. Ф.Агазаде."Материалы по унификации проектов нового тюркского алфавита". - Баку, Издание ВКНТА, 1927.

7. B. Çobanzadə. "Kazan plenumu nəticələri". "Maarif işçisi" jurnalı, 1929, №1.

8. Культура и писменность Востока. Сборник Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита. Книга первая. -Москва, 1928.

9. Культура и писменность Востока. Сборник Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита. Книга вторая.- Баку, 1928.

10. Культура и писменность Востока. Сборник Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита. Книга третья. - Баку, 1928.

11. Культура и писменность Востока. Сборник Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита. Книга четвертая. -Баку, 1929.

12. Культура и писменность Востока. Сборник Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита. Книга пятая.- Баку, 1929.

13. Стенографический отчет первого пленума Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита заседавшего в городе Баку от 3-го по 6-е июля 1927 года.

14. Стенографический отчет второго пленума Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита заседавшего в городе Ташкенте от 7-го по 12-е января 1928 года.

15. Стенографический отчет третьего пленума Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита заседавшего в городе Казани от 18-го по 23-е декабря 1928 года.

16. Стенографический отчет четвертого пленума Всесоюзного Центрального Комитета Нового Тюркского Алфавита заседавшего в городе Алма-ата от 6-го по 13-е мая 1930 года.

### SON

Hörmətli oxucu!

Tezliklə Fərhad Ağazadənin Azərbaycan Yeni Türk Əlifba Komitəsində (AYTƏK)

fəaliyyəti və onun savadsızlığını ləğv edilməsi kampaniyasında rolü ilə bağlı

geniş yazı ilə tanış olacaqsınız.